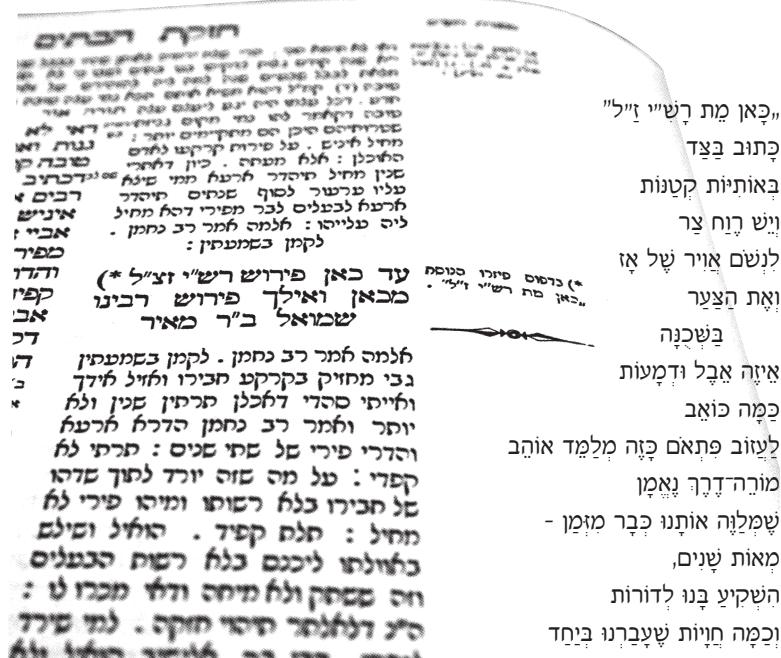

עד באן וαιלך¹ | אלעד מוקדס

¹ "...תניא במאן דאמר שמוונה פסוקים שבתורה יהושע כתבן דתניא: 'וימת שם משה עבר ה' (דברים ל, ה), אפשר משה (מה) ורבב רימת שם משה? אלא עד באנ בעב משה מבאן ואילך בעב יהושע דברי ר' זעיר. ואמרי לה ר' נחמה... יהושע כת ספרה. והכתב יומת יהושע בן נון עבר ה' (יהושע כד, טט)? דאסקיה אלוזה. והכתב ייבן זאלעווין בן אהרן מת' (יהושע כד, לא)? דאסקיה פגחט. שוואול בנב ספרה. והכתב יושוואל מות' (שمواאל א' כה, ג)? דאסקיה גדר החווה ונתן הנביא. דור כתב ספר תהילים על ידי עשרה זקנים...". (בבא בתרא טו).

אני צועק "אבל הפרק שילך עוד לא נגמר!"
 "ה' לך ולא עלייך" הוא עוזה לי מושם, "במיטים חפשי ולא אתה..."
 אני שואל - "מי אחניך יחיק את הבטחים וישמר על השטרות מזויים ונגבאים
 עלי, שלא אטעה אתכם"
 והוא חותם "ה' עמק" ו"נסמתי תלווה, שפתי ידובבו בהזיכרך דברי,
 שמע קולי"

והנה בכואת שלוחה,
 קופיע כאן, למורת חסר האונים,
 עם כזאת נכונות, עם כל הכאב
 בלי עין הרע
 זה רוא,
 הוא, הוא הבן שלו, כי הוא תלמיד שלו,
 כי הוא בן של הבית שלו,
 והוא, קוראים לו נשכ"ם,
 אבל כאן זה בלי ראשית תבונות, הכרות אינשיות, כמו תחולת שנעה"ל.

והנה הוא ממשיך,
 הוא ממשיך לחיות
 הוא ממשיך להחיות,
 להרות בון חורין, כמה שהוא יכול
 לפרט למורים
 לחיים לחיים
 קצת יותר ארה,
 מוכיר את ההפוך
 ואת המאכץ.

וכאן הם מתהברים,
 כאן, כאן הם מתהברים
 לדוחות,
 לעולמים,
 כאן, זה כתוב בצד.